

Közösségi műhely

2019 – Április- és májusi események beszámolója

Április 11-én, csütörtök este, az Ashfield-i Mindszenty Otthonban Gáspár András a Magyar Kultúra lovagja, Költészet Napját rendezett, meghívott előadók által csodaszép örökzöld versek és írások előadásával. Eközben a Karitász hölgytagjai süteményeket, kávé, teát és hűsítő italokat szolgáltak fel a termet megtöltő közöiség számára. Érdekessége volt az estnek, hogy a hallgatóság soraiból is többen előadták kedvenc költőik verseit. Ilyen délutánokra vagy estekre máskor is sor kerülhetne a téli hónapok során. Erre mindég volna közöiség főleg az idősebb, de a fiatalabb generáció soraiból is.

Április 13-án, szombaton Nagyböjti Zarándoklat volt a Berrima-i Penrose Parkban lévő Pálos Rend Kolostorában. A Szent Erzsébet Otthonból egy teljes autóbusznyi zarándok érkezett, de sokan jöttek saját gépkocsijukon Sydneyből és vidéki városokból, sőt még Canberrából is. De. 11-kor Ünnepi Szentmisét tartottak a kegytemplomban a lengyel Pálos-rendi szerzetesek Damian Mosakowski házfőnökkel az élen. A szentbeszédet a Wollongongi Egyházmegye püspökhelyettese Főtiszteletű Bernard Gordon mondta Fatima Napjára emlékezve. A szentmisét követően elfogyasztottuk a magunkkal hozott ebédet az étkező sátorban, ahol rendelkezésünkre álltak eszközök kávé és tea készítésére. Ezután a Fatimai Körmenet végét követve meglátogattuk mindkét magyar kápolnát, amit a canberrai és sydneyi magyar katolikusok állítottak, útban Grotto-ba haladva, ahol hitbuzgalmi áhitaton és megszentelésben részesültek a résztvevők. –Az eseményen összetalálkozva a St. George Basinből élezett Varga László és Éva házaspárral beszélgetés közben jött rá feleségem és Éva, hogy közös, kedves barátnőjük, a letterszági Vija Spogis, akivel éveken át Éva a Liverpool-i Highschoolba járt és érettségizett, s akivel feleségem a National Arts Schoolban éveken keresztül együtt járt a képzőművészeti szakon és együtt diplomáztak. Talán köszönhető ez a Jóisten akaratának is, hogy összehozta őket, két távoli országból az istentagadó kommunizmus elől menekülteket, e távoli földrészen. Ausztráliában.

Április 18-án, csütörtök este, négy órás autótút után, az Orange Regional Galleryben Kovács Ildikó festőművész pompás kiállításán vettünk részt feleségemmel. Pompás volt, mert a Galléria hatalmas termeinek falain a gyönyörű alkotások pompázatos módon szerepeltek. A látogatók sokasága nem győzött betelni a különleges eljárással – festőhengerekkel –, készített képek nagyságától és sokszínűségétől. Kovács Ildikó képei többségét már a megnyitás előtt felvásárolják a műgyűjtők, akik mindenüvé követik őt, és ezeket fizetnek alkotásaiért. Kétségtelenül, kellően értékelt és jól befutott művésze Ausztráliának, aki ennek folytán jól reuzál. Mi évek óta, pályafutása minden stációján, kiállításai sorozatán követjük Ildikót. Ennek több oka is van. Egy osztályba járt és végzett Ilona lányunkkal a National Art Schoolban, ahol feleségem ún. ,senior head' tanár

volt. Ilona lányunk ezt követően a NSW-i Egyetemen „Master of Fine Art” degree képesítéssel kiváló fiatal festőművészként több díjat nyert, többek között az Australian Jouth Awardot, amivel öt ezer dolláros elismerés járt, s amit az akkori ausztrál miniszterelnök, a napokban 89 éves korában elhunyt Bob Hawk, nyújtott át Ilona Évi ‚bébi’ hugának, mivel ő akkor már Európában volt. 1998-ban amikor Budapestre költözött, az óbudai Vaserely Múzeum kiállító termében önálló kiállítást rendezett festményeiből, amit Dr. Szabó Lilla művészettörténész, a Nemzeti Galéria munkatársa nyitott meg. Kedvező fogadtatásban részesült új, vidám színekkel és formákkal bemutatkozva. A Magyar- és a Duna Televízió közvetítette a megnyitást, a Budapest Sun féloldalas beszámolót írt az eseményről, az MTV 2-es csatornája interjút készített vele. – Visszatérve Ildikóra róla tudni kell, hogy édesapja ‚56-os szabadságharcosként érkezett Sydneybe, feleségül vette az itt élő Bellányi család Katalin nevű lányát és nemsokára rá motorbicikli balesetben elveszítette életét. Ildikót, édesanyja egymagában nevelte fel. A Palotás Táncsoportban együtt táncolt három lányunkkal. Azóta baráti szálak kötnek össze bennünket. Amikor Ilona lányunk férjhez ment és ikreket szült Magyarországon, Ildikó édesanyja, Katalin asszony, kiutazott hozzá és több mint egy évig segítségére volt a gyerekek, a mi unokáink, gondozásában. Szentendrén, ahol ma is laknak, úgy könyvelték el a szomszédok, Kati néni a nagymama. Nos azóta is többször találkozott a ‚pót nagymama’ és a két fiú unokánk, hol Szentendrén hol itt Sydneyben pld. idén is.

Május 5-én, vasárnap, a Magyar Film Napjára emlékezve – ami április 30-án van –, egy új, szomorúan valós, 1945-ben játszódó oroszok általi ‚felszabadítást’ és egyben nők meggyalázását feldolgozó művészi magyar filmet nézhettünk meg az Aurora Borealist, amit Mészáros Márta rendezett és a főszerepben: Töröcsik Marit láthattuk. A filmet együttműködve a NSW-i Magyar Szövetség és a Sydney-i Külgazdasági és Kollzuli Iroda Szervezése mutatta be a punchbowli Magyar Házban.

Május 11-én, szombaton, az idei Református Családi Nap lett megrendezve a glendenningi Délvidéki Klubban. Ennek során a Magyar Iskola tanulói és a cserkészek anyáknapi műsorral kedveskedtek a szép számban összegyűlteknél. Az eseményen a Sydney-i Külgazdasági és Konzuli Iroda vezetője, Fráter Olivér, néhány új magyar állampolgárt aratott, többek között Trianon ‚jóvóltából’ a Délvidékről, a mai Szerbiából származó Pekánovics Gabriellát, a Saturday School of Community Languages tanárát, aki a magyar nyelvű tantárgyat oktató 11. osztály tanulóit készíti elő az érettségire. A Családi Nap látogatottsága és hangulata, a gyerekek számára nyújtott szórakoztató lehetőségek, valamint anyagi hozama a Sydney-i Magyar Református Egyház számára eredményesen könyvelhető el. Köszönet az összes közreműködőnek és a résztvevőknek.

Május 18-án, szombaton. Bensőséges keretek közt jól sikeredett az idei Cserkész Bál is, a glendenningi Délvidéki Klubban, ahol ízes magyar ételeket szolgáltak fel vacsorára. A fiatalok együtt szórakoztak jó hangulatban az idősebb generációval. Így épül közös élmények és hagyományok révén a magyar jövő generációja a diaszpórában. Ez a

Cserkész Bál is, a köszöntőkén használt Jó Munka eredménye. Csak így tovább!

Május 19-én, vasárnap, Hősök Napjának megünnepelésére gyültek össze a sydneyi magyarok a Magyar Harcosok Bajtársi Közössége rendezésében a Magyar Házban. A megemlékezés Himnuszunk közös eléneklésével kezdődött, és vitéz Tassányi József az MHBK elnöke néhány keresetlen szóval nyitotta meg. Az ünnepi beszédet a Canberra-i magyar nagykövet Dr. Mikola István tartotta igen választékosan összeállított néhány hazafias versből nyert idézettel, költői nyelvezet hozzáadásával is emelve a hősöknek mondottak kidomborító jelentőségét. A műsor szépen pergett az esemény szellemisége jegyében: klasszikus és magyar szerzeményű zongoraszámokkal, Stopic Hannelore művészi előadásában; jelenleg ismerté vált és közszájon dalolt énekszámok Harasta Emőke a Magyar Iskola igazgatója kellemes hangján; a kimaradhatatlan magyar költészet egyik remekműve Harasta Dániel cserkész segédtsízt tisztán csengő hangján; és persze v. Mécs János elmaradhatatlan hősökről írt szerzeménye saját előadásában; valamint Kicsi Csilla dalcokra, amiben egy szám számunkra és Csilla számára is ősbemutatónak számító könyörgés volt az emberiség számára egy szebb és jobb élet és jövő érdekében. A jól választott ildomos, velős műsor előadóit a közönség hangos tapssal jutalmazta. A műsort Gerecs István tanáremberi precizitással vezette le. Az eseményen Csapó Endre, a megszűnt Magyar Élet című hetilapunk főszerkesztője, tisztelettel átadta a Panoráma Világklub Kft, és Dr. Tanka László felelős kiadásában ez év májusában megjelent hetedik, 2005-2008 évek közötti vezércikkeit tartalmazó „Ilyen a világ” című könyvét, Dr Mikola István nagykövetnek, aki szemlátomást, örömmel és megelégedéssel vette át az ajándékot.

–oOo–

A helyi események után olvasóim szives figyelmébe ajánlom a mellékelt csatolmányt, Giró-Szász András remek írását: Kárpát-medence és Közép-Európa. Ezt a magyar közélet minden tagjának és minden egyes vezetőjének ildomos volna ha elolvasná mért ez világossá teszi, hogy a kommunista éra után a megkezdett rendszerváltozáson végzi az utolsó simításokat, és most fejezi be azt a munkát, az Orbán-kormány, ami után már csak a Szebb Jövő következhet. Adja Isten, hogy úgy legyen!

Jó olvasást kíván e rovat, a Közösségi műhely szerkesztője:

Kardos Béla